Πέφτουνε σφαίρες σαν το χαλάζι
και ακουμπισμένος σ’ ένα δεντρί
.....
και τη μανούλα του ζητάει για να ιδεί.
Η νοσοκόμα σαν τον ακούει
το παλληκάρι να την καλεί
τρέχει κοντά του τον αγκαλιάζει
και σαν μανούλα του τον δένει την πληγή.
Γλυκιά κοπέλα πώς θα μπορέσω
από κοντά σου να χωριστώ
και αυτή του λέει, δεν θα σ’ αφήσω
εγώ σ’ αγάπησα και θα σε παντρευτώ.